

GÅ MED KIRKEFORTÆLLINGER FOLKEKIRKERNE I HERNING KOMMUNE

I RIND KIRKE MED KJÆLLER-KASPER

Fik det da aldrig ende? Nu havde Mads fulgt Kasper, eller Kjælle-Kasper, som han blev kaldt, på nært hold lige siden de var børn, og altid havde Kjælle-Kasper haft en eller anden evne til at vinde al opmærksomhed fra pigerne og siden kvinderne. Mads havde set det så mange gange, hvordan pigerne flokkedes om ham og blev helt røde i kinderne, når de så ham komme. Jo da, Mads kunne godt se det. Kjælle-Kasper så godt ud, høj og mørk og med den der selvsikre holdning, helt uovervindelig og glad. Selv nu hvor han var en gammel mand, havde han en utrolig udstråling. Hvor kom den selvsikkerhed og glæde fra? Mads fattede det ikke. Så vidt Mads vidste, så kom han fra meget fattige kår, det var simpelthen samfundets bund. Nogle gange kaldte man dem for rakkere eller kæltringer. Mads havde hørt en historie om, at Kaspers mor havde været ked af, at Kasper ikke ville drikke brændevin, da han var lille. Hun puttede endda sukker i for at lokke ham, men han kunne ikke lide det. Tænk at give små børn brændevin! Men Kasper fik da hurtigt lært at drikke brændevin. Aldrig havde Mads set en mand drikke så meget og alligevel være i stand til at virke upåvirket. Nej, Kasper var ham en gåde. Kasper havde jo heller aldrig haft noget rigtigt sted at bo. Nu boede han på fattiggården i Rind. Han kunne jo ikke tjene til et hus ved bare gået rundt omkring og hjælpe lidt på gårdene og reparere blikktøj. Ja, han lavede jo også noget gøgl og kunster, det havde Mads da tit set, når der var markedsdag. Folk morede sig over ham, og mønterne blev smidt i hatten, men Mads vidste også, at de blev brugt på sprut og piger, når det blev aften. Der var det igen, det med pigerne. De var helt vilde med ham og kunne ikke holde sig væk fra ham. Nogle talte om, at han forheksede dem. Det var også derfor, det gik galt, dengang der var bal oppe i Karup Kro. Mændene blev bange, da de hørte, at Kjælle-Kasper ville komme, for tænk, hvis han forheksede deres piger og koner. Derfor slog og sparkede de Kjælle-Kasper ligeså snart, han dukkede op, så han kom aldrig til bal der. Der var nogen, der havde hørt Kasper prale med, at han havde haft 8 koner! Mads blev helt ør i hovedet bare ved tanken. Hvor mange kvinder mon han havde børn med? Og nu var hans kone nr.8 altså indlagt på sygehuset, og tænk, man havde bedt gamle Signe om at komme og sidde inde på stuen for at være vågekone, fordi man var bange for at Kjælle-Kasper kunne forhekse de unge sygeplejesker, når han kom for at besøge sin kone. Ja, holdt det dog aldrig op? Hvad så kvinderne da i ham, sådan en gammel mand? Han havde tilmed været i fængsel op til flere gange, men det slog ham åbenbart ikke ud. Han bar heller ikke nag til nogen, men virkede som fuglen fri og fornøjet uden at bekymre sig for dagen i morgen, hvad han skulle spise, og hvad han skulle klæde sig i. Det var jo en helt bibelsk måde at leve på. Mads spekulerede på, om der også i Himlen var en plads til Kjælle-Kasper. Var Gud i stand til at tilgive SÅ meget? Var Kjælle-Kasper nu også så slem? Var der noget syndigt i at være fri, glad og fuld af kærlighed? Mads rystede på hovedet, nej, det måtte være op til Vorherre at dømme ham. Mads blev aldrig klog på den mand.